

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

VD18 12375713-001

Cum Deo ipso;

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

fragilitatis & defectuum, ut non nisi Divinus oculus sua illum perspicaciâ perscrutari & comprehendere possit: *Imperfectum meum viderunt oculi tui, non alii.* Ps. 138. 16.

PUNCTUM III.

Compara te cum Deo.

III. Considera, te incomparabiliter magis vilem & contemptibilem esse, si cum Deo ipso, cum immensâ ejus magnitudine, & cum infinitâ ejus gloriâ in comparationem venias: *Omnes gentes, quasi non sint, sic sunt contra te, & quasi nihilum, & inane, reputatae sunt ei.* Isa. 40. 17. Omnes creaturæ & existentes, & possibiles, sunt quasi non sint, si comparentur ad illam lucem immensam, & ad illud pelagus omnis boni. Et hoc est, quod ita humiles reddit omnes Sanctos in Terra, & omnes Beatos in Cœlo, Divina scilicet Essentia, quam, ubi uno oculi ictu, & fulguris instar vidisset Isaias, exclamavit: *Vae mihi, quia vir pollutis labiis ego sum, & Regem Dominum exercituum vidi oculis meis, c. 6. 5.* Postquam magnus exercituum Deus tenuem Majestatis suæ aspectum mihi indulgit, totus obmuresco, ad eum vilem & sordidum me video ante ipsum: *Sancti enim, quanto magis Divinitatis interna prospiciunt, tanto magis se nihil esse cognoscunt.* S. Greg. l. 18. moral. cap. 33. Unde cognitio sui ipsius sine cognitione Dei perfecta esse non potest. *Noverim te, noverim me, ut amem te, & contemnam me,* dicebat merito S. Augustin. Videa

92 *Speculum non fallax.*

Viden igitur, qualis entitacula sis cum omni eo bono, quod habes, es instar atomi undique circumfusæ immensâ abyssio perfectionum, quæ tibi desunt, & Deo insunt, es punctulum non notabile, & penitus insensibile. Complezum ex te & Deo non est siclo plus, quàm Deus solus; *Ipse est omnia*, Eccles. 41. ex versione Gregorii; cumque ipse sit omnia, tibi non superest aliud, quàm *nihil*; ipse est, quod est, tu verò id es, quod non es. Prosternere igitur, prosternere, ô Babylonia confusionis, ô maledicta superbia! *Cecidit cecidit Babylon magna*. Apoc. 18. 2. Cum enim homo absolute nihil sit cum eo, quod habet ex se, & comparative pariter nihil sit, etiam cum omni eo, quod habet à Deo, cur ergò gloriatur? *Gloria tua nihil est*. Joan. 8. 54. Ita, ita est, de nihilo gloriare: *Ego abyssus vanitatis, ignorantiarum & nihili, tu abyssus veritatis, sapientia, bonitatis, & rerum omnium; Deus meus, & omnia*? Ita de se sentiebat humillimus Franciscus: vide *Vadiagnm* in opusc.

Praxis

Erga Deum.

INihil aliud magni æstimes, quàm Deum, & quæ Dei sunt, contemnendo te ipsum, atque res omnes creatas; *Quod æternum non est, nihil est.*

II. Intuere dona Dei in te, velut rem alienam, quæ, dū te ornat, tuæ te miserix admonet. Paupercula fœmina, quæ mutuo vestitu

stiru

stieu vadit ad Ecclesiam, cum proprium non habet, non se circumspicit, velut pulchra, sed erubescit, velut indiga.

III. Substerne te Deo, velut vile mancipiū, tibiq; ipsi irascere, quando divinæ providentiæ dispositiones molestæ & graves tibi accidunt: *Nonne Deo subjecta eris anima mea? Pl. 61. 2.*

IV. Age gratias Deo, post peractum quodvis opus bonum, velut ob eleemosynam inopiæ tuæ liberaliter datam.

V. Obstupescce, quod, dum Sancti in Cælo & in terra se profundissimè coram Deo humiliant, ob dependentiam, quam ab ipso habent, & ob vilitatem, quam habent ex *nihilo* suo, tua tamen cæcitas inveniat, unde se extollat? *O incognitum nihil!* dicebat beata Agatha de Fulginio. *O incognitum nihil!*

Erga teipsum.

I. Ama silentium, & audire magis, quàm loqui.

II. Cum laudaris, erubescce, ob diversum longè Dei de te iudicium, quod suo tempore manifestabitur: & tunc implebitur dictum illud Thren. 3. 8. *Omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illā, quia viderunt ignominiā eius.*

III. Cave, exaggeres mala, quæ pateris, ne aliorum charitatem ad commiserationem tuique æstimationem moveas.

IV. Conare, ut displicentiam concipias ex honore accepto, & cogita, virtutem tuam nimis esse debilem ad vincendum etiam minimum motum vanitatis.

V. Ad-

V. Admirare indomitam passionum tuarum vehementiam: montes ignivomi quiescunt interdum; sed cupiditates tuæ nunquam quiescunt.

Erga proximum.

I. Cum quis te reprehendit, fac, ut credas, eum jure id facere; parum enim prodesset, linguam cohibere, & corde murmurare.

II. Bene de omnibus loquere; qui enim verè humilis est, non sentit malè, nisi de se.

III. Ad primum quemvis sinistri de aliis judicii motum indignare tibi ipsi, quòd videas festucam in aliis, trabes autem in te non videas.

IV. Cum vides, alium palam peccare, crede, te longè pejora acturum, si fores ejus loco: vitis se erigit, dum fulcro adhæret; cum hæc subtrahitur, videbis illam continuo serpere per terram, non secus ac cæteras, quæ fulcrum non habent.

V. Cum audis, alios vituperari, cave tibi complaceas velut immunis eo defectu; familiare enim est superbis, aliorum depressione extolli.

Oratio ad sanctissimam Virginem, ut nobis impetret humilitatem.

○ Virgo purissima, O Mater sancti amoris, quæ humilitati debes omnem magnitudinem tuam! non invenio meliorem titulum, subeundi conspectum tuum, quàm supplicandi tibi, ut expugnes superbiam meam: hæc est hostis

Consideratio VII. 95

hostis tuus, & hostis Filii tui; qui, ut eam funditus deleteret, divinitatem suam usque ad unionem cum *nihilo* nostro, & humanitatem usque ad mortem Crucis demisit. Convertite igitur, O benignissima Mater amabilissimos oculos tuos in me miserum! *Illos tuos misericordes oculos ad nos converte.* Non peto aliud, quàm unicum à te obtutum; aspice in me, & siquidem materna tua viscera sinunt, ut videas miseras meas, & tamen nullo earum sensu tangaris, lubens acquiescam, & luctari pergam cum miseriis meis: sed non permittet illud innata tibi pietas, neque officium Advocatae & Matris, quod tibi filius tuus moriturus, cum supremum tibi loqueretur, imposuit: supplico tibi igitur per omnes hos titulos, & per illam complacentiam, quam habet sanctissima Trinitas in anima tua immaculata, ut in me extirpare velis omnem vanam estimationem mei, omnemque mundani honoris affectum. Tota mea gloria sit, dari gloriam Jesu, ac semper profiteri, quòd sim peccator, quodque hæc ipsa bona, quæ ex ejus gratia possideo, ad divinam ejus magnitudinem sint merum *nihil*. Fac, ut hæc veritas, quam tuo me exemplo docuisti, ita à me exerceatur, ut possim aliquando Deum tecum in Cælo magnificare, eique gratias agere, quòd animam adeò miseram, qualis est mea, tam benignè respicere dignatus sit.

Amen.

IN-